

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 69.884 van 28 november 1997

A. 47.672/VI-10.891

In zake : **MUSPRATT** Jean,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mrs. Benoît CAMBIER en
Luc CAMBIER, advocaten,
Jean-Baptiste Meunierstraat 22
1180 Brussel,

tegen :

**het Brussels Hoofdstedelijk
Gewest**, vertegenwoordigd door
zijn Regering,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mrs. Jacques PUTZEYS en
Xavier LEURQUIN, advocaten,
Sint-Bernardusstraat 98
1060 Brussel.

Tussenkomen partij :

LEFEBVRE Alain,
M. Charbantstraat 9
1160 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 17 juli 1992 ingediende
verzoekschrift, waarbij Jean MUSPRATT de
nietigverklaring vordert van het besluit van de
verwerende partij om A. LEFEBVRE (...) te bevorderen in
een van de drie betrekkingen van eerstaanwezend
ingenieur die vacant verklaard zijn bij dienstnota van

31 oktober 1991, alsmede van de weigering die erin vervat is om hem in die betrekking te benoemen;

Gezien het op 13 december 1993 ingediende verzoekschrift, waarbij Alain LEFEBVRE vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 22 december 1993, waarbij die tussenkomst wordt toegestaan;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 12 juli 1996, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 18 december 1996, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 29 januari 1997;

Gehoord het verslag van de heer HANSE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. L. CAMBIER, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, van Mr. S. GEHLEN, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. E. GILLET, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Op 31 oktober 1991 deelt het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest mee dat er drie betrekkingen van eerstaanwezend ingenieur vacant zijn.

2. Op 6 november 1991 solliciteert de tussenkomende partij Alain LEFEBVRE.

Op 12 november 1991 solliciteert verzoeker Jean MUSPRATT eveneens.

3. Op 17 april 1991 benoemt de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve Alain LEFEBVRE tot eerstaanwezend ingenieur bruggen en wegen in het Franse taalkader van het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Dat is de bestreden handeling.

4. Op 11 mei 1993 benoemt de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve Alain LEFEBVRE tot hoofdingenieur-directeur bruggen en wegen bij de dienst A3 van het bestuur voor de uitrusting en het vervoer in het Franse taalkader van het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Die beslissing wordt aangevochten door Jean-Paul WOUTERS die met een op 13 september 1993

ingediend verzoekschrift (A.53.627/VI- 11.481) de Raad van State verzoekt om nietigverklaring ervan.

5. Bij besluit van 22 december 1994 van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering wordt Alain LEFEBVRE benoemd tot inspecteur-generaal bij het bestuur voor de uitrusting en het vervoer, algemene inspectie uitrusting en vervoer.

Dat besluit wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 7 februari 1995.

6. Bij besluit van 21 november 1996 van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering wordt verzoeker Jean MUSPRATT benoemd tot eerstaanwezend ingenieur in het Franse taalkader van het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest;

Overwegende dat tegen de benoeming van Alain LEFEBVRE van 22 december 1994 geen formeel beroep is ingesteld, maar dat verzoeker, in zijn laatste op 19 augustus 1996 ingediende memorie, uitdrukkelijk vraagt om zijn beroep uit te breiden tot de twee benoemingen die hebben plaatsgehad ten voordele van Alain LEFEBVRE na de indiening van zijn memorie van wederantwoord, namelijk :

- het besluit van 11 mei 1993 houdende benoeming van Alain LEFEBVRE tot hoofdingenieur-directeur bij bruggen en wegen;
- het besluit van 22 december 1994 waarbij Alain LEFEBVRE wordt benoemd tot inspecteur-generaal;

dat hij in die laatste memorie er bovendien op wijst dat "de Raad van State geen uitspraak ultra petita zou doen

door ambtshalve het onderwerp van het beroep uit te breiden tot de handelingen die, al vecht verzoeker ze niet expliciet aan in zijn verzoekschrift, onlosmakelijk verbonden zijn met de bestreden handeling";

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie in dat verband aanvoert "dat de in een processtuk gevraagde uitbreiding van het onderwerp van het beroep, al is dat beroep ontvankelijk *ratione temporis*, niet kan worden toegestaan wanneer ze gevraagd wordt meer dan zestig dagen nadat verzoeker kennis heeft genomen van de handeling of handelingen waarvan hij de nietigverklaring wenst te vorderen"; dat ze zich, evenals de tussenkomenende partij, beroept op het beginsel van de rechtszekerheid dat vereist dat individuele situaties onaantastbaar blijven na het verstrijken van de termijn voor het instellen van beroep;

Overwegende dat het onderwerp van een beroep tot nietigverklaring kan worden uitgebreid, zelfs ambtshalve, tot de handelingen die er het logische en noodzakelijke gevolg van zijn, zoals de definitieve benoemingen die volgen op toelatingen tot de proeftijd; dat op een bestreden besluit steunende nagekomen handelingen die niet het logische en noodzakelijke gevolg van dat besluit zijn, eveneens nietig kunnen worden verklaard, in welk geval de rechtszekerheid vereist dat ze aangevochten worden binnen de termijn die gesteld is om een beroep tot nietigverklaring in te stellen, hetzij met een verzoekschrift tot nietigverklaring, hetzij met een processtuk dat regelmatig is ingediend binnen die termijn; dat het immers aan verzoeker behoort blijk te geven van zijn belang om de nietigverklaring te verkrijgen van de nagekomen handelingen, aangezien de samenhang tussen de bestreden handeling en de nagekomen handelingen niet zodanig nauw is dat mag worden aangenomen dat uit het

belang om de eerste handeling aan te vechten het belang voortvloeit om de volgende handelingen aan te vechten;

Overwegende dat in casu de tweede bevordering van Alain LEFEBVRE tot gevolg heeft gehad dat de betrekking die verzoeker ambieerde vrijkwam; dat de Raad van State, om te vermijden dat hij zijn oordeel in de plaats zou stellen van dat van verzoeker, niet zou mogen beslissen of het onderwerp van het beroep behoort te worden uitgebreid tot die tweede bevordering of, anderzijds niet zou mogen oordelen dat, aangezien de betrekking opnieuw vacant is, verzoeker een nieuwe kans krijgt om in die betrekking te worden benoemd en er dus alle belang bij heeft dat de bevordering van degene die de betrekking heeft vrijgemaakt definitief zou worden; dat gesteld dat verzoeker zou besluiten ook de tweede bevordering aan te vechten, en a fortiori, de derde, het hem vrijstond tegen elk van die handelingen een beroep tot nietigverklaring in te stellen, dat alleen ontvankelijk zou zijn indien het ingediend zou zijn binnen de termijn van zestig dagen die bepaald is in artikel 4, derde lid, van de algemene procedureregeling; dat aangezien die beroepen verknocht zouden zijn geweest aan het eerste, ze hadden kunnen worden samengevoegd; dat verzoeker aldus eveneens had kunnen verzoeken om uitbreiding van het eerste beroep tot die tweede bevordering, maar wel met een binnen dezelfde termijn ingediend processtuk; dat de indiener van een beroep tot nietigverklaring door die indiening geen enkel voorrecht verkrijgt waardoor hij buiten de termijn van zestig dagen - die van openbare orde is - de administratieve handelingen die volgen op de handeling die hij aanvecht zou kunnen betwisten; dat de andere regeling waaraan de voorkeur dient te worden gegeven in het geval dat de nagekomen handelingen die steunen op een aangevochten besluit het logische en noodzakelijke gevolg zijn van de eerst bestreden handeling niet strijdig is met die regel

aangezien, in dat laatste geval, ambtshalve kan worden beslist tot de uitbreiding van het beroep tot de nagekomen handelingen;

Overwegende dat tegen de bevordering van Alain LEFEBVRE tot de graad van inspecteur-generaal, waartoe is beslist op 22 december 1994, geen enkel beroep is ingesteld, en dat er evenmin een verzoek is gedaan tot uitbreiding van het onderwerp van het beroep gedurende de termijn waarin de bevordering kon worden aangevochten; dat ze definitief is geworden; dat verzoeker er geen belang meer bij heeft om vroegere bevorderingen te betwisten die hebben opgehouden uitwerking te hebben; dat aangezien verzoeker zijn belang heeft verloren door een beslissing die genomen is door de verwerende partij ten voordele van de tussenkomende partij, de kosten ten laste moeten vallen van die laatstgenoemden;

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij ten belope van 4.000 frank en ten laste van de tussenkomende partij ten belope van 3.000 frank.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op achtentwintig november 1900 zevenennegentig door :

de HH. ANDERSEN, kamervoorzitter,
 LEROY, staatsraad,
 HANSE, staatsraad,
Mevr. MALCORPS, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

R. ANDERSEN.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.